

Mál nr. 297/2013
M
og V vegna slysatryggingar ökumanns A.

Gildissvið slysatryggingar ökumanns vegna slyss í aksturskeppni 28. júlí 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 30. ágúst 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 20. september 2013.

Málsatvik.

Í málinu er óumdeilt að M hafi slasast þann 28. júlí 2012 í svokallaðri endurokeppni á Egilsstöðum sem haldin var á vegum íþróttasambandsins MSÍ. Ók M bifhjólinu A í greint sinn og var það tryggt með slysatryggingu ökumanns hjá V. M tilkynnti slys sitt til V með tjónstilkynningu dags. 10. september 2012 og V hafnaði greiðsluskyldu með bréfi dags. 10. október 2012.

M telur að V eigi rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns þó hann hafi ekki keypt sérstakan keppnisviðauka við vátrygginguna. V sé auk þess óheimilt að takmarka lögbundna tryggingavernd með þeim hætti að útiloka sérstaklega slys sem verða í keppni. Vísar M til 91. og 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 og 1.gr. reglugerðar um lögmæltar ökutækjatrýggingar nr. 424/2008. M vísar til þess að bifhjól hans hafi sérstaklega verið þess eðlis að það V hafi mátt vita að það yrði einungis notað á lokuðum svæðum þar sem væri verið að reyna sig í keppni og því sé önnur vátrygging en sú sem innifelur keppnisáhættu marklaus. M vísar til þess að V hafi ekki sinnt upplýsingaskyldu sinni nægilega vel, skilyrði um áhættubreytingu eigi ekki við eða ábyrgðartakmörkun vegna hættulegrar starfsemi og vísar M til 25., 26., 64.gr., 87.gr. og 88.gr laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Einnig vísar M til þess að ekki séu orsakatengsl milli slyss M og þess að hann hafi verið í keppni. M vísar til þess að V hafi upplýst að félagið hefði selt M sérstakan keppnisviðauka hefði verið óskað eftir því með iðgjaldi sem nemi um 8,7% af heildariðgjaldi vátryggingar M. Í síðasta lagi vísar M til þess að ákvæði 12.gr. skilmála lögboðinnar ábyrgðartryggingar ökutækja hjá V um aksturskeppni gildi einungis um þá vátryggingu en ekki slysatryggingu ökumanns og ákvæði 10.gr. í slysatryggingu ökumanns þar sem vísað sé til skilmála ábyrgðartryggingar sé of óljóst til þess að á því verði byggt. V verði að bera hallann af því að ákvæði skilmála og vátryggingaskírteinis séu óskýr.

V vísar til orðalags vátryggingaskírteinis og 12.gr. skilmála sem gilda um lögboðna ábyrgðartryggingu ökutækis og slysatryggingu ökumanns og eiganda sem farþega í eigin ökutæki, nefndur B-1. Á báðum stöðum komi fram að vátryggingin taki ekki til tjóns við aksturskeppni nema um annað sé samið og þess getið á vátryggingarskírteini. Þegar af þeirri ástæðu að M hafi ekki samið við V um að tryggingin taki til tjóns í aksturskeppni sé það ekki greiðsluskýlt. V telur að skýrlega komi fram í skilmálum lögboðinna vátrygginga vegna A að þeir nái jafnt til ábyrgðartryggingar og slysatryggingar ökumanns og þeir séu í samræmi við umferðarlög. V vísar einnig til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 231/2009 þar sem fjallað hafi verið um svipað álitaefni og sambærileg tilvísun í 10.gr. slysatryggingar ökumanns og M vísar til sem óskýrrar hafi verið talin nægilega skýr. V telur einnig að ákvæði í skilmálum þess séu í fullu samræmi við umferðarlög og ákvæði 87. og 88.gr. laga um vátryggingarsamninga. Skýr orsakatengsl séu milli þátttöku M í aksturskeppni og slyssins og sé vátryggingafélagi heimilt að takmarka ábyrgð sína með hlutrænum hætti vegna þátttöku í aksturskeppni.

Álit.

Í málinu er fyrst og fremst deilt um hvort M geti sótt bætur í slysaftryggingu ökumanns torfærubifhjólans A, en óumdeilt er að hann slasaðist við notkun þess í aksturskeppni. Deilt er um hvort M sé bundinn við 12.gr. skilmála fyrir lögboðnar ökutækjaftryggingar hjá V sem takmarkar gildissvið þeirra þannig að þær ná ekki til þess þegar tjón verður við aksturskeppni. Eins og kemur fram í máli nefndarinnar nr. 231/2009 eru í 91.-93.gr. umferðarlaga nr. 50/1987 ákvæði um vátryggingarskyldu eigenda og þeirra sem fara með varanleg umráð skráningarskyldra vélknúinna ökutækja. Í 1.gr. reglugerðar nr. 424/2008 um lögmæltar ökutækjaftryggingar kemur fram að vátryggingafélagi sé skylt að taka að sér m.a. lögmæltar slysaftryggingu ökumanns fyrir sérhvern vátryggingarskyldan aðila sem undirgengst vátryggingarskilyrði ákveðin í samræmi við þá áhættu sem félagið tekur að sér. Verður að túlka þessi ákvæði svo að vátryggingafélagi sé heimilt að ákveða hvaða áhættu það tekur að sér. Er nánar kveðið á um gildissvið gagnvart þeirri áhættu í vátryggingarskilmálum. Í þessu ljósi verður að telja að í 12.gr. vátryggingaskilmálanna, nánar tiltekið í 1. kafla fyrir lögboðna ábyrgðartryggingu ökutækja, sé gildissvið vátryggingarinnar í heild sinni þannig takmarkað, að hún taki ekki til tjóns við aksturskeppni. Í 2. kafla sömu vátryggingarskilmála er fjallað slysaftryggingu ökumanns. Í 10.gr. þess kafla kemur fram að 1. kafla skilmálanna gildi um slysaftryggingu ökumanns eftir því sem við á. Þessi tilvísun í vátryggingarskilmálunum er nægilega skýr til þess að hægt sé að leggja til grundvallar að gildissvið vátryggingar þeirrar sem M var skylt að festa kaup sé í heild sinni takmarkað við annað tjón en það sem verður í aksturskeppni. Ekki er að finna því stöð í lögum og reglugerðum að torfærubifhjól, eins og A séu einungis notuð í aksturskeppni og eigi því að sérsníða gildissvið lögboðinna vátrygginga að þeirri notkun.

Vátryggingasamningur sá sem M gerði við V felur í sér skrifleg gögn, vátryggingarskírteini og vátryggingarskilmála þar sem á báðum stöðum kemur fram að vátryggingin taki ekki til aksturskeppni. Ljóst er að M óskaði ekki eftir slíkri vernd hjá V áður en slysið varð þann 28. júlí 2012. Ekki liggur fyrir að V hafi brotið gegn skyldum sínum í lögum um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 eða að ákvæði þeirra laga setji því sem þeim sem hér um deilt skorður. Vísað er til orðalags í frumvarpi til þeirra laga í gr. 6.4. í almennum athugasemdum þar sem kemur fram að markmið laganna sé ekki að setja því takmörk gegn hvaða áhættu er vátryggt eða amast við skýrum hlutlægum ábyrgðartakmörkunum í vátryggingarsamningum. Ekki er heldur unnt að fallast á að V hafi farið gegn ákvæðum umferðarlaga. Niðurstaða þessa máls er því að öllu ofangreindu virtu, sú að greiðsluskylda hafi ekki stofnast úr slysaftryggingu ökumanns A hjá V þar sem gildissvið hennar hafi ekki náð til slysa sem verða í aksturskeppni.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist ekki úr slysaftryggingu ökutækisins A hjá V.

Reykjavík 15. október 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.